

nog van voor
'het jaar van de aardappel'

in april stapten we door het gebalkte veld
met de ene voet kort achter de andere
vanuit het bakje dat we meedroegen
legden we een gekiemde aardappel, op juiste
afstand in de balken, terwijl we verder plantten
dachten we aan frieten, sla en mayonaise
met een jonge scharrelhaan goudgeel gebraden

we kregen er honger van, maar er wachtten
nog vele bakken plantgoed, soms wensten we
dat het zou beginnen regenen, vooral wanneer
de koekoek riep, of de duiven in grijswitte
vluchten laag over de velden scheerden

we plantten noestig verder, omdat we
allang wisten: gebraden duiven vliegen
niemand in de mond

Karel De Pelsemaeker